

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou Ph.D. ve věci

žalobce: **F.B.**

zastoupen advokátem: Mgr. Umar Switat
sídlem Praha 4, Dědinova 2011/19
adresa pro doručování: Praha 2, V Tůních 11

proti

žalovanému:

Policie ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
se sídlem Hradec Králové, Věkoše 416

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2022, č. j. KRPH-84221-799/ČJ-2022-050022-SV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2022, č. j. KRPH-84221-799/ČJ-2022-050022-SV, kterým žalovaný rozhodl tak, že se žalobci podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o

pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců prodlužuje doba trvání zajištění za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění se podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovuje do dne 17. 1. 2023.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce nejprve uvedl, že v předmětné věci podává žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Žalobce tvrdil, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť v jeho výroku není specifikováno jakým rozhodnutím, kterého správního orgánu byl cizinec zajištěn za účelem správního vyhoštění a napadené rozhodnutí ve výroku neobsahuje ani údaj o tom o kolik dnů se doba trvání zajištění na základě jakého kterého rozhodnutí prodlužuje a stanovuje do 17. 1. 2023.
4. Dalším žalobním bodem žalobce uváděl, že žalovaný prodlužuje dobu trvání zajištění, aniž by prokázal, že vyhoštění je realizovatelné v době trvání zajištění.
5. Dále žalobce uvedl, že žalovaný nezkoumal, zda existují skutečnosti, které by mohly vést k ukončení zajištění, ani řádně nezkoumal, zda nastaly nové skutečnosti, které by situaci pozměnily natolik, aby bylo možné uvažovat o uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Žalobce má dle svých slov dostatečné finanční prostředky (hradí si advokáta), má v úmyslu se účastnit řízení o odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění a využít svých procesních práv. Nemá tudíž zájem vycestovat do Německa. Žalobce je schopen uhradit finanční záruku, závěr žalovaného, že žalobce nedisponuje dostatečnými finančními prostředky, nemá oporu ve spise. Žalovaný solventnost žalobce nezkoumal. Na straně žalobce jsou nyní dle jeho tvrzení důvody pro uložení zvláštních opatření.
6. V neposlední řadě žalobce uvedl, že rozhodnutím žalovaného je nepřiměřeným způsobem zasaženo do jeho soukromého a rodinného života a je omezena svoboda jeho pobytu i soukromý život.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání ze dne 5. 12. 2022, kdy uvedl, že tuto považuje za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí v celém rozsahu.
8. Dále shrnul okolnosti, které předcházely vydání rozhodnutí o zajištění a následně rozhodnutí o prodloužení zajištění. Stejně tak žalovaný shrnul jednotlivé kroky vedeného správního řízení a jednotlivých úkonů, které v něm byly činěny.
9. Dále se žalovaný již konkrétně vypořádával s jednotlivými žalobními body žalobce, jak jsou specifikovány shora s tím, že zejména konkrétně odkazoval na obsah žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že výrok žalobou napadeného rozhodnutí je v souladu s § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Ve vztahu ke druhému žalobnímu bodu žalovaný konkrétně popsal jednotlivé kroky, které činil dne 3. 11. 2022, dne 15. 11. 2022 a dne 30. 11. 2022 (k tomu srov. strany č. 5 - 7 vyjádření žalovaného ze dne 5. 12. 2022).

Ve vztahu ke třetímu i čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný detailně argumentoval tím, proč je u žalobce vyloučena aplikace některého ze zvláštních opatření za účelem vycestování. Žalovaný zdůraznil, že uložení mírnějšího opatření je vázáno na předpoklad, že cizinec bude schopen plnit povinnosti z toho plynoucí, a zároveň neexistuje důvodná obava, že by byl uložení zvláštního opatření ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění (k tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 Azs 102/2016).

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali a soud neshledal jednání jako nezbytné. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
12. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).

Skutkový stav věci

13. Dne 4. 8. 2022 byla na bývalém hraničním přechodu Rozvadov hlídkou policie provedena pobytová kontrola posádky nákladního vozidla s tureckými registračními značkami. V rámci kontroly bylo zjištěno, že v nákladu vozidla v úkrytu cestovalo 27 osob, mezi kterými se nacházel žalobce. K výzvě prokázání totožnosti nepředložil žádný cestovní doklad ani povolení k pobytu na území České republiky. Předložil pouze identifikační kartu Turecka, č. x, personalizovanou na jméno F. B., státní příslušnost Turecko. V důsledku toho vzniklo podezření, že žalobce neoprávněně vstoupil a pobýval na území České republiky, protože byl dne 4. 8. 2022 zajištěn a eskortován na příslušné pracoviště k provedení dalšího šetření. V této souvislosti bylo lustrací v informačních systémech Policie ČR zjištěno, že žalobce skutečně nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území České republiky. Proto s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 a 6 zákona o pobytu cizinců.
14. Při výslechu konaném dne 5. 8. 2022 žalobce uvedl, že trvale žije v Turecku v domě se svými rodiči a s rodinou svého bratra a má tři roky základní školy. V Turecku provozoval obchod, ale měl problémy s mafií, která ho dokonce postřelila do nohy. Před dvěma lety se rozhodl opustit Turecko a za cíl si vybral Německo. Z Istanbulu odcestoval dne 26. 7. 2022 kamionem, který ho měl za 8 000 Euro dopravit do Německa. Za celou cestu řidič zastavoval jen na nutné přestávky, nemá tušení, které státy cestou projeli. Z kamionu vystoupil až v České republice, kde byl kontrolován policií. Myslel si, že už je v Německu. Zdravotně je v pořádku, má pouze diabetes, se kterým se léčí. O azyl miní požádat až v Německu a po propuštění chce odcestovat za kamarády do Kolína nad Rýnem.
15. Dne 5. 8. 2022 bylo pod č. j. KRP-84221-26/ČJ-2022-050022-SV vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce z území členských států Evropské unie dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 a 6 zákona o pobytu cizinců, se stanovenou dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 2 roky. Týž den bylo pod č. j. KRP-84221-28/ČJ-2022-050022-SV vydáno rozhodnutí o zajištění žalobce

- dle § 124 odstavec 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, které nabylo právní moci dne 5. 8. 2022.
16. Dne 22. 8. 2022 žalobce v souladu s § 3a odst. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), požádal o mezinárodní ochranu.
17. Dne 24. 8. 2022 vydalo Ministerstvo vnitra České republiky rozhodnutí o zajištění žalobce dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu (č. j. OAM-198/LE-BE01-BE02-PS-2022). Rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 8. 2022. V návaznosti na rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zajištění na základě prvního rozhodnutí o zajištění ze dne 5. 8. 2022 ukončeno ke dni 26. 8. 2022.
18. Dne 31. 8. 2022 vzal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Dne 1. 9. 2022 vydalo Ministerstvo vnitra České republiky rozhodnutí, kterým bylo správní řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno (č. j. OAM-198/LE-BE01-BE02-2022), rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 9. 2022. Proti tomuto rozhodnutí mohl žalobce podat žalobu ve lhůtě do 19. 9. 2022, avšak neučinil tak. Proto zajištění ze strany Ministerstva vnitra dle § 43a odst. 1 písm. e) zákona o azylu bylo ukončeno.
19. Dne 14. 9. 2022 žalovaný vydal rozhodnutí o zajištění ze dne 14. 9. 2022, č. j. KRPH-84221-60/ČJ-2022-050022-SV, které bylo předáno žalobci za přítomnosti tlumočníka dne 19. 9. 2022. Žalovaný odůvodnil zajištění žalobce obavou, že by mohl mařit či ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, a to zejména tím, že během pohovoru vyjádřil úmysl území členských států EU neopustit. K době zajištění žalovaný uvedl, že je nejprve nutno ověřit totožnost žalobce prostřednictvím zastupitelského úřadu Turecka. Tento proces v obdobných případech občanů Turecka trvá minimálně dva měsíce. Žalovaný dále přihlédl k době nutné pro zabezpečení přepravních dokladů. Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy EU a zajišťuje policejní eskortu přes dotčené státy. Stanovil proto zajištění v délce do 18. 11. 2022 a vyjádřil předpoklad, že tuto dobu bude pravděpodobně nutné ještě prodloužit. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou ve správním soudnictví, která byla jako nedůvodná zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2022, č. j. 32 A 5/2022 – 31.
20. Dne 3. 11. 2022 se žalovaný informoval u Ředitelství služby cizinecké policie, zda je možná realizace vyhoštění žalobce. Žalovanému bylo sděleno, že žalobce má v současné době vydaný náhradní cestovní doklad, ale probíhá řízení o odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění. V tomto konkrétním případě turecká strana trvá na tom, že nebude realizovat další úkony k přípravě správního vyhoštění z území, dokud dané rozhodnutí o správním vyhoštění nenabyde právní moci a žalobce nebude veden v IS CIS ENO. Dále bylo sděleno, že přes komplikace spojené s přípravou realizace správního vyhoštění občanů Turecké republiky, se turecká strana k převzetí svých občanů staví vždy kladně a daří se realizovat jejich správní vyhoštění z území zpět do domovského státu. Ze zprávy ze dne 15. 11. 2022 navíc plyne, že se žalovaný dotazoval rovněž na stav řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyhoštění. V této souvislosti mu bylo sděleno, že v současné době bylo žalobci zasláno vyrozumění o vydání nového závazného stanoviska OAMP k vycestování. Po uplynutí lhůty, poskytnuté žalobci k možnosti vyjádřit se k podkladům odvolacího řízení, bude v řízení pokračování a rozhodnutí bude vydáno minimálně za 30 dní, pokud nedojde ze strany žalobce k dalším úkonům v rámci

odvolacího řízení. Dne 14. 11. 2022 převzal zastoupení žalobce jeho zástupce, který o daném informoval i žalovaného, konkrétně dopisem ze dne 16. 11. 2022. Téhož dne, tj. 16. 11. 2022, byl zástupce žalovaného informován o tom, že se může po předchozí domluvě seznámit s veškerým spisovým materiálem (s tím, že všechny písemnosti byly rovněž za účasti tlumočníka předávány žalobci). Téhož dne bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí a toto bylo žalobci předáno dne 18. 11. 2022.

Právní hodnocení

21. Dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
22. Dle odst. 3 téže normy policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.
23. Dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
24. V **prvním žalobním bodě** žalobce uváděl, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť v jeho výroku není specifikováno jakým rozhodnutím, kterého správního orgánu byl zajištěn za účelem správního vyhoštění a napadené rozhodnutí ve výroku neobsahuje ani údaj o tom o kolik dnů se doba trvání zajištění na základě jakého kterého rozhodnutí prodlužuje a stanovuje do 17. 1. 2023.
25. Výše uvedená námitka směřuje toliko do formálních náležitostí žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že ji krajský soud považuje za zcela nedůvodnou. Žalobci je zcela jisté známo, že byl zajištěn rozhodnutím ze dne 14. 9. 2022, č. j. KRPH-84221-60/ČJ-2022-050022-SV, které bylo předáno žalobci za přítomnosti tlumočníka dne 19. 9. 2022. Žalovaný stanovil dobu zajištění v délce do 18. 11. 2022 a vyjádřil předpoklad, že tuto dobu bude pravděpodobně nutné ještě prodloužit. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou ve správním soudnictví, která byla jako nedůvodná zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2022, č. j. 32 A 5/2022 – 31.
26. V nyní přezkoumávaném rozhodnutí, ze kterého detailně i plyne skutkový vývoj nyní projednávané věci (k tomu srov. str. 2 – 6 rozhodnutí), je doba zajištění žalobce prodlužována do 17. 1. 2023, a to za účelem správního vyhoštění. Je tedy zřejmé – z obsahu rozhodnutí, ale i skutkového vývoje věci – že je prodlužována doba zajištění žalobce, který již zajištěn byl a je rovněž zřejmé, o jakou dobu je toto zajištění prodlužováno.
27. První žalobní námitka žalobce je nedůvodná, neboť tomuto musí být zcela zřejmé a jakou věc jde, jaké zajištění a proč je prodlužováno a jím vznášený požadavek na obsahové náležitosti výrokové části žalobou napadeného rozhodnutí nemají oporu v zákoně.

28. V druhém žalobním bodě vytýkal žalobce žalovanému rozhodnutí skutečnost, že žalovaný prodlužuje dobu trvání zajištění, aniž by prokázal, že vyhoštění je realizovatelné v době trvání zajištění.
29. Návod na to, jak by mělo vypadat odůvodnění vedlejšího výroku o stanovení doby trvání zajištění (což se vztahuje i na jeho prodloužení), poskytuje např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79. Podle něj je nutné uvést „*jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem.*“ A to proto, aby soud měl možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné.
30. V odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí (str. 8 - 10) žalovaný poměrně podrobně popsal, jaké úkony je třeba vykonat za účelem realizace vyhoštění žalobce. Nastínil dokonce (byť rámcově) odhad jednotlivých časových fází – ve vazbě na probíhající řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění. V souvislosti s tím konstatoval, že při stanovení doby prodloužení zajištění přihlédl k probíhajícímu odvolacímu řízení proti rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, dále zohlednil předpokládanou složitost přípravy realizace správního vyhoštění a v těchto souvislostech vycházel ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (jak jsou specifikovány výše – jde o sdělení ze dne 3. 11. 2022 a ze dne 15. 11. 2022).
31. Jak už ale uvedl Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 4. 5. 2021, č. j. 41 A 12/2021-44, „*požadavek na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení ve vztahu k době trvání zajištění, nelze vykládat tak, že by absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění automaticky vedla k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů.*“ S tímto závěrem se zdejší soud plně ztotožňuje.
32. Vždy je třeba přihlížet ke specifickým okolnostem každého jednotlivého případu. Pro žalovaného může být v některých případech obtížné odhadnout, jak dlouho budou trvat jednotlivé úkony směřující k vyhoštění cizince. Šlo by proti smyslu odůvodnění, pokud by žalovaný bezpodmínečně musel v rozhodnutí o zajištění (či jeho prodloužení) učinit určitý časový odhad, který by ale vůbec neodpovídal skutečnosti. Shora uvedenému požadavku by tak sice formálně dostál, ale po stránce faktické by pro zajištěného taková informace žádný význam neměla.
33. Pokud tedy není možné specifikovat ani kvalifikovaně odhadnout dobu potřebnou pro realizaci dílčí kroků při procesu vyhoštění, je ovšem nutné trvat na tom, že v takových případech je namísto z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Tím se jednak umožní zajištěnému realizovat soudní přezkum v kratších intervalech. A jednak to soudu umožní ověřit, zda žalovaný během této doby v řízení postupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, a bez zbytečných průtahů, či zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020-48, bod 24).

34. V posuzované věci se žalovaný snažil zjistit u příslušných pracovníků Ředitelství služby cizinecké policie, jak dlouho budou úkony související s realizací vyhoštění žalobce, které v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal (v tuto chvíli se přitom čeká zejména na skončení odvolacího řízení proti rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť do jeho pravomocného skončení není turecká strana ochotná dále jednat o vyhoštění žalobce), zhruba trvat. Žalovaný se tedy dotazoval, kdy lze očekávat skončení tohoto odvolacího řízení vedeného proti rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. Odpovědi se mu dostalo dne 15. 11. 2022 (původní zajištění přitom trvalo do 18. 11. 2022) od Ředitelství služby cizinecké policie. V odpovědi ze dne 15. 11. 2022 bylo uvedeno, že v současné době bylo žalobci zasláno vyrozumění o vydání nového závazného stanoviska OAMP k vycestování. Po uplynutí lhůty, poskytnuté žalobci k možnosti vyjádřit se k podkladům odvolacího řízení, bude v řízení pokračování a rozhodnutí bude vydáno minimálně za 30 dní, pokud nedojde ze strany žalobce k dalším úkonům v rámci odvolacího řízení. Z těchto důvodů tak bylo zajištění žalobce prodlouženo do 17. 1. 2023 (tedy o jeden měsíc oproti původní době zajištění).
35. Tento postup v projednávané věci dle názoru krajského soudu nepřekročil hranici přiměřenosti. Takové stanovení doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu žalobce a nelze z něho dovodit, že by žalovaný v tomto směru postupoval svévolně.
36. Žalovaný tak původně stanovil dobu zajištění v délce cca 60 dnů (tedy v délce, která byla odhadnuta jako minimální pro realizaci úkonů potřebných v souvislosti s realizací správního vyhoštění), umožnil tak žalobci realizovat soudní přezkum jeho postupu v kratších intervalech. Původní rozhodnutí o zajištění bylo vydáno dne 14. 9. 2022, žalobce jej převzal dne 19. 9. 2022 a v něm stanovená doba zajištění do 18. 11. 2022 odpovídala dvěma měsícům. Tato lhůta byla nyní prodloužena o další dva měsíce (žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 16. 11. 2022 a žalobcem převzato dne 18. 11. 2022, s tím, že doba zajištění se prodlužuje do 17. 1. 2023). Krajský soud dospívá k závěru, že s ohledem na výše uvedené tato doba a její zdůvodnění odpovídá konkrétním okolnostem případu a lze ji mít za přijatelnou a nikoli excesivní či jinak se vymykající požadavkům zákona.
37. **Ve třetím žalobním bodě** žalobce uváděl, že žalovaný nezkoumal, zda existují skutečnosti, které by mohly vést k ukončení zajištění, ani řádně nezkoumal, zda nastaly nové skutečnosti, které by situaci pozměnily natolik, aby bylo možné uvažovat o uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců.
38. Žalobce uváděl, že má dostatečné finanční prostředky (hradí si advokáta), má v úmyslu se účastnit řízení o odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění a využít svých procesních práv. Nemá tudíž zájem vycestovat do Německa.
39. Žalovaný se uvedenou otázkou velmi detailně zabýval na stranách 6 – 9 žalobou napadeného rozhodnutí. Na toto hodnocení možnosti a vhodnosti využití opatření nahrazujících zajištění krajský soud zcela odkazuje. Krajský soud zdůrazňuje, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č.

1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).

40. Žalobce, ačkoli byl s účinností od 14. 11. 2022 zastoupen, neučinil žádné procesní podání, kterým by žalovanému doložil, že disponuje dostatkem finančním prostředků, jak nyní tvrdí v žalobě (nedoložil ani jakékoli jiné skutečnosti, které by měly svědčit o tom, že je zde dán důvod pro uložení zvláštního opatření). Ostatně ani nyní k žalobě nepřiložil žádnou listinu, ze které by plynuly jím tvrzené skutečnosti. Zástupce žalobce (stejně jako žalobce) měl možnost seznámit se s obsahem spisu, zjistit obsah zpráv ze dne 3. 11. 2022 a ze dne 15. 11. 2022 a usoudit, že je zde dán důvod pro rozhodnutí o prodloužení zajištění. V takovou chvíli zde byl dán prostor pro doložení žalobcem tvrzených skutečností. Je pravdou, zástupce žalobce byl informován (ve vazbě na svou žádost o zaslání dokumentů ze spisu) o tom, že se s tímto může seznámit dne 16. 11. 2022 a téhož dne bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. Tvrzení žalobce však nejsou dokládána ani nyní v řízení o žalobě, krajský soud tedy nevidí důvod pro odchýlení se od závěrů žalovaného, jak jsou prezentovány v žalobou napadeném rozhodnutí na výše specifikovaných stranách.
41. **V posledním, v pořadí čtvrtém žalobním bodě,** žalobce uváděl, že rozhodnutím žalovaného je nepřiměřeným způsobem zasaženo do jeho soukromého a rodinného života a je omezena svoboda jeho pobytu i soukromý život.
42. K uvedenému žalobnímu tvrzení žalobce již nic konkrétního neuvedl, jde spíše o doplnění žalobních tvrzení, která jsou specifikována a vypořádána výše pod žalobními body č. 2 a 3, a proto na toto vypořádání krajský soud na tomto místě již jen odkazuje.

V. Závěr a náklady řízení

43. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 15. prosince 2022

JUDr. Martina Kůchlerová Ph.D. v. r.
samosoudkyně